

[Bindslev.]

følger mine offentlige Udtalelser ... (*Indenrigsministeren* [Bertel Dahlgaard]: Det er min Pligt!) ... ja, det skal jeg indrømme, men jeg kan ikke forvente, at Borgmesteren ... undskyld, jeg er saa vant til at sige Borgmesteren, men at den højtærede Minister vil opfylde sin Pligt i alle Stykker, det kunde jeg ikke vide mig sikker paa.

Men med alle de Oplysninger, Ministeren har givet om, hvorledes jeg har stillet mig til Sagens Historie, kunde Ministeren ikke være i Tvivl om, at naar denne Sag kom til endelig Behandling her i Tinget, vilde jeg give det paagældende Forslag min Stemme. Ministeren er tillige saa velkendt med parlamentariske Funktioner, at Ministeren ogsaa ved, at der til anden Behandling kan foreligge Forslag, hvorom det ikke paa Forhaand skulde være usandsynligt, at man vilde kunne samle sig. Men naar nu det ligger saaledes, at en Række Medlemmer i denne Sal erklærer, at de ikke for Øjeblikket mener at have de nødvendige Forudsætninger for at gennemskue dette, saa mener jeg ud fra mine tidligere Udtalelser at maatte yde min Medvirkning til, at der kan gives dem alle de Forudsætninger, som det er muligt at give dem. Jeg skal minde Ministeren om, at i den Udtalelse, hvorved Københavns Kommunalbestyrelse sluttede sig til Frederiksberg-Kommisionens Forslag, hedder det i en Slutningsbemærkning, at man gaar ud fra, at der vil blive taget rimelige Hensyn til alle berettede Interesser, og jeg, der, om jeg saa maa sige, er Ophavsmanden til denne Slutningsbemærkning, har ikke ønsket deri at lægge en ensidig Hensyntagen til de københavnske Interesser, men har dermed ogsaa ønsket at give Udtryk for, at man fra Københavns Kommunes Side ikke ønskede at faa de Fordele, som dette Forslag byder, paa uberettiget, paa urimelig Bekostning af andre Kommuners Interesser.

Men, som sagt, da det nu altsaa ikke har været muligt at faa det Ændringsforslag gennemført, som Ministeren og jeg altsaa er ganske enige om vilde give det samme Resultat og Københavns Kommune de samme Fordele, nu vel, saa hævder jeg selvfølgelig mit oprindelige og principielle Standpunkt. Der er heri intet selvmodsigende.

Hvorledes det saa i øvrigt vil gaa, naar det ærede Medlem Hr. Drachmann og jeg kommer i Enrum, det tror jeg man ganske kan overlade det ærede Medlem Hr. Drachmann og mig at afgøre.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Det er slet ikke med Glæde, jeg igen tager Ordet for at debattere med det ærede Medlem, for vi er jo enige, og to, der er enige, skal ikke debattere alt for længe. Men det ærede Medlem har bebredt mig mine Udtalelser ved anden Behandling, og derfor maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem, at han har Ret i, at alle de Udtalelser, jeg har fremdraget her i Dag af det ærede Medlem, berettigede mig til at tro, at han vilde stemme for dette Forslag her i Rigsdagen; men saa er der sket dette, at det ærede Medlem har sat sit Navn under, at Sagen er saa uafklaret og kun saa overfladisk behandlet paa Rigsdagen, at Rigsdagen ikke paa nærværende Tidspunkt kan siges at have Forudsætning for at træffe en sagligt begrundet Afgørelse. Jeg kunde dog ikke vide, at det ærede Medlem Hr. Bindslev alligevel vilde stemme for et Forslag, som han mener Rigsdagen ikke har saglige Forudsætninger for at kunne træffe Afgørelse i.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at hvis vi skal gaa over til Indlemmelse, skal der begyndes forfra, og at Københavns Kommune saa vil miste en Del Indtægter, som den i Virkeligheden har Krav paa at faa. Jeg forstaaer disse Udtalelser saadan, at Indenrigsministeren har den Opfattelse, at en Indlemmelse i Virkeligheden var det bedste. Som jeg sagde før, tror jeg ogsaa, at som Forholdene ligger nu, er det nødvendigt at faa noget gennemført straks, og det var netop derfor, jeg tillod mig at henstille — det er jo intet Forslag —, at det Forslag, der foreligger, bliver vedtaget, men at det bliver tidsbegrænset, og at det bliver vedhæftet en Bestemmelse om, at der inden saa og saa lang Tid skal gennemføres en virkelig Sammenlægning eller Indlemmelse, hvad man vil sige.

Den højtærede Indenrigsminister sagde ogsaa, at jeg havde skuffet ham med Hensyn til Forstaaelse af Studehandel, for ved Studehandel, sagde Ministeren, bliver Parterne altid enige. Ja, jeg skal gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at der er ogsaa mange Studehandler, der bliver indledet, men hvor man ikke bliver enig, og jeg haaber, at det samme skulde være Tilfældet her; og at man i Stedet for at faa en daarlig Handel gennemført faar